

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 519

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 3 iunie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 689 din 17 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2019 privind desființarea Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989	2–3
Decizia nr. 691 din 17 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996	4–6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
289. — Decizie privind eliberarea doamnei Janina-Mirela Sitaru, la cerere, din funcția de secretar de stat pentru relații interinstituționale, cooperare pentru dezvoltare și drepturile omului în cadrul Ministerului Afacerilor Externe	7
290. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Cristian-Gabriel Ordean a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Tulcea	7
291. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Ionela-Daniela Balaș a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 689

din 17 decembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2019 privind desființarea Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2019 privind desființarea Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989, excepție ridicată de Alexandru Mironov, Emilian Vasile Cutean și Luminița Petrescu în Dosarul nr. 1.130/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 476D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 198 din 24 martie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 1.070 din 2 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.130/2/2020, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2019 privind desființarea Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989**. Excepția a fost ridicată de Alexandru Mironov, Emilian Vasile Cutean și Luminița Petrescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind anularea/suspendarea unui act administrativ (Hotărârea Guvernului nr. 83/2020 privind stabilirea destinației patrimoniului fostului Institut al Revoluției Române din Decembrie 1989) și plata unor venituri neîncasate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2019 este neconstituțională, sens în care arată că acest act normativ a fost adoptat, în regim de urgență, în ședința din 30 decembrie 2019, fiind introdus pe ordinea de zi suplimentară, fără să respecte dispozițiile constituționale și prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

6. Se susține că din analiza preambulului actului normativ criticat rezultă că Guvernul nu s-a conformat exigențelor constituționale privind demonstrarea unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, deoarece motivele invocate nu au o bază reală care să justifice urgența. Or, motivele extraordinare care ar trebui să justifice urgența în adoptarea unei ordonanțe de urgență trebuie apreciate la momentul emiterii, nu în raport cu factori interveniți ulterior. Astfel, se arată că nici în nota de fundamentare, nici în preambulul actului normativ nu sunt prezentate elemente de fapt și de drept din care să reiasă existența unei situații extraordinare care să impună adoptarea unor soluții legislative prin ordonanță de urgență. Existența unor disfuncționalități în desfășurarea activității unei instituții publice, așa cum sunt prezentate de Guvern în preambul, nu poate justifica adoptarea soluțiilor legislative propuse și, cu atât mai puțin, nu ar putea constitui justificări ale urgenței adoptării acestora, ci impun, eventual, adoptarea unor soluții în scopul eficientizării funcționării acestora. În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 214 din 9 aprilie 2019 și Decizia nr. 258 din 14 martie 2006.

7. De asemenea, se susține că, având în vedere obiectul de activitate al Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989, respectiv „analiza științifică a premiselor, desfășurării și efectelor în plan politic, economic și social ale Revoluției române din decembrie 1989, în scopul realizării unei imagini documentare, obiective și cuprinzătoare asupra acestui eveniment cardinal din istoria contemporană a țării noastre”, prin adoptarea actului normativ criticat Guvernul a încălcat drepturile și libertățile consfințite prin Constituție, precum: libertatea conștiinței, libertatea de exprimare, dreptul la informație și regulile constituționale privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

8. De asemenea, în opinia autorilor excepției, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2019 încalcă și art. 41 alin. (2) și (5) din Constituție, în condițiile în care Guvernul nu a considerat necesar să prevadă în acest act normativ dispoziții cu privire la situația juridică a salariaților, angajați și numiți la Institutul Revoluției Române din Decembrie 1989 ulterior desființării acestuia, astfel ca dreptul la măsurile de protecție socială și cu privire la convențiile colective garantate de Constituție să fie respectate.

9. Totodată, se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2019 nu a fost supusă dezbaterii publice și a fost adoptată în absența avizului Consiliului Legislativ, al Consiliului Economic și Social, al Ministerului Educației și Cercetării și al Ministerului Justiției, ceea ce atrage încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

10. Se mai arată că actul normativ criticat nu respectă dispozițiile art. 108 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora

ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, și încalcă art. 94 din Legea fundamentală, deoarece determină o imixtiune în atribuțiile Președintelui României, Guvernul săvârșind un abuz de putere, contrar art. 16 alin. (2) din Constituție.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2019 privind desființarea Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1059 din 31 decembrie 2019.

16. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (2) privind egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (2) și (5) privind munca și protecția socială a muncii, art. 79 privind Consiliul Legislativ, art. 108 alin. (3) privind actele Guvernului, art. 94 privind atribuțiile Președintelui și în art. 115 alin. (4) și (6) privind ordonanțele de urgență ale Guvernului.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, ulterior sesizării sale cu prezenta excepție de

neconstituționalitate, a pronunțat Decizia nr. 198 din 24 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 21 aprilie 2021, prin care a decis că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2019 este neconstituțională, în ansamblul său.

18. Prin această decizie, Curtea a reținut că Guvernul nu a justificat adoptarea ordonanței de urgență criticate în regimul derogatoriu prevăzut de art. 115 alin. (4) din Constituție, ci s-a limitat la a expune argumente care demonstrează necesitatea reglementării. Curtea a subliniat că disfuncționalitățile în activitatea unei instituții, caracterul său controversat sau pur și simplu lipsa utilității din punctul de vedere al interesului public pot justifica o măsură de desființare, însă nu pe calea ordonanței de urgență a Guvernului, al cărei regim este unul strict reglementat de Constituție.

19. În prezenta cauză, în considerarea datei actului de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate (2 noiembrie 2020), care este anterioară publicării Deciziei nr. 198 din 24 martie 2021 în Monitorul Oficial al României, Partea I (21 aprilie 2021), și având în vedere soluția de admitere pronunțată de instanța constituțională prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2019 urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

20. Curtea precizează că, de principiu, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2019 privind desființarea Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989, excepție ridicată de Alexandru Mironov, Emilian Vasile Cutean și Luminița Petrescu în Dosarul nr. 1.130/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 691

din 17 decembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4)
din Legea concurenței nr. 21/1996

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Maspex România — S.R.L., cu sediul în Vălenii de Munte, județul Prahova, în Dosarul nr. 3.269/2/2015* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 797D/2022.

2. La apelul nominal răspund, pentru autoarea excepției, domnul Valentin Berea, avocat în cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și doamna Andrada Rusan, avocat în cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. De asemenea, pentru partea Consiliul Concurenței, răspunde doamna Iulia Dăscuțu, inspector de concurență, cu delegație depusă la dosar. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului Valentin Berea, avocatul autoarei excepției, care, cu titlu prealabil, solicită analiza posibilității conexării Dosarului nr. 797D/2022 cu Dosarul nr. 332D/2022, având același obiect. Președintele Curții precizează că, având în vedere stadiul diferit al soluționării dosarelor nr. 797D/2022 și nr. 322D/2022, acesta din urmă aflându-se în faza procedurală a redactării raportului, conexarea nu poate fi pusă în discuție.

4. Pe fondul excepției de neconstituționalitate, avocatul autoarei excepției solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate, formulate în raport cu dispozițiile art. 21 și ale art. 23 alin. (12) din Constituție, sens în care arată că este neconstituțională interpretarea extensivă a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, dată de Consiliul Concurenței și de instanța judecătorească, conform căreia noțiunea de „decizie” ar include și minuta care consemnează rezultatul deliberării Plenului Consiliului Concurenței. În susținerea acestei critici invocă aspecte din jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională hotărăște că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, prezumția de constituționalitate a textului se menține în această interpretare. Astfel, pentru respectarea principiului legalității, a accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil trebuie înlăturată interpretarea potrivit căreia minuta — act preparator — este echivalată deciziei Consiliului Concurenței — act administrativ, motivat, susceptibil de a fi contestat în justiție —, având în vedere și consecințele de ordin practic în ceea ce privește prescripția aplicării sancțiunii. Echivalarea minutei cu decizia creează premisele unei situații în care aplicarea sancțiunii nu poate fi considerată prescrisă. În schimb, interpretarea potrivit căreia doar decizia Consiliului Concurenței este actul apt să

producă efecte juridice poate conduce la concluzia că aplicarea sancțiunii este prescrisă.

5. În continuare, pentru autoarea excepției, doamna avocat Andrada Rusan arată că Decizia Curții Constituționale nr. 58 din 26 ianuarie 2021, prin care a fost soluționată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, nu are incidență în prezenta cauză, deoarece a vizat o altă situație juridică. Arată că, în lumina dispozițiilor art. 23 alin. (12) din Constituție și ale art. 7 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este interzisă aplicarea legii într-o manieră extensivă, contrară intereselor acuzatului. Legea concurenței și reglementările secundare în materia concurenței stabilesc expres că decizia este actul prin care se constată și se aplică sancțiunea pentru încălcarea dreptului concurenței, conținutul acestui act fiind clar reglementat. În aceste condiții, interpretarea extensivă a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, în sensul asimilării minutei cu decizia, adaugă nepermis la lege și nu oferă predictibilitate subiecților vizați. Or, în reglementarea răspunderii contravenționale, asimilată răspunderii penale, statul este ținut de respectarea principiului legalității și nu poate extinde sfera de aplicabilitate a normei restrictive de drepturi pentru situații pretins similare sau pentru considerente de oportunitate ori care vizează administrarea justiției, având în vedere și regulile *in malam partem* și *in dubio pro reo*. De asemenea, susține încălcarea accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, deoarece minuta de deliberare nu se comunică părților, nu prevede calea de atac, instanța judecătorească competentă în soluționarea acestuia și nici termenul în care poate fi exercitată. În esență, arată că, deși stabilește o sancțiune, minuta nu conferă celui sancționat posibilitatea de a o contesta.

6. Reprezentanta Consiliului Concurenței solicită respingerea excepției, în principal, ca inadmisibilă, deoarece criticile de neconstituționalitate nu sunt îndreptate împotriva conținutului normativ al prevederilor legale ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate, ci se referă la o problemă de interpretare și de aplicare a acestor prevederi. În subsidiar, solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, deoarece nu poate fi reținută critica potrivit căreia Înalta Curte de Casație și Justiție a interpretat extensiv prevederile art. 26 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, conferind minutei de deliberare natura de act administrativ — decizie. Arată că minuta de deliberare este reglementată de legislația secundară privind autoritatea de concurență și de dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 21/1996 care prevăd atribuția Consiliului Concurenței de a delibera și lua decizii în plen. La momentul deliberării, al cărei rezultat se consemnează în minuta, are loc manifestarea de voință cu privire la constatarea sau nu a încălcării regulilor de concurență și se aplică sancțiunea aferentă. Un astfel de act nu are aptitudinea de a produce efecte juridice, ci el trebuie să îmbrace forma necesară, să fie motivat și comunicat părților. Precizează că în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a reținut că deliberarea este un moment important, însă aceasta nu metamorfozează minuta într-un act administrativ distinct, de sine stătător, apt să genereze efecte juridice, așa cum este decizia. Referitor la instituția prescripției aplicării sancțiunii, arată că aceasta sancționează pasivitatea autorității, iar autoritatea nu poate fi considerată pasivă la momentul deliberării. Depune note scrise.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că, în esență, criticile formulate vizează în mod clar aspecte privind interpretarea și aplicarea normei juridice de către instanța judecătorească în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 18 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.269/2/2015*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996.** Excepția a fost ridicată de Societatea Maspex România — S.R.L., cu sediul în Vălenii de Munte, județul Prahova, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii de sancționare, emisă de Consiliul Concurenței.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate referitoare la deciziile Consiliului Concurenței sunt neconstituționale, deoarece, în măsura în care sunt interpretate extensiv, în sensul asimilării minutei ce consemnează rezultatul deliberărilor Plenului Consiliului Concurenței în sfera de cuprindere a noțiunii de decizie a Consiliului Concurenței, acestea încalcă principiile legalității, procesului echitabil și liberului acces la justiție. Autoarea excepției face referire la cerințele de fond și formă pe care trebuie să le întrunească decizia de sancționare a Consiliului Concurenței, astfel cum acestea rezultă din Legea nr. 21/1996 și din Regulamentul privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 668/2011, precum și din considerentul (14) din Preambulul Directivei (UE) 2019/1 din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficiente în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne, din care rezultă că actul prin care se constată și se sancționează încălcări ale legislației de concurență trebuie să îmbrace forma unei decizii motivate, comunicate și susceptibile de recurs judiciar. În aceste condiții, în măsura în care, printr-o interpretare extensivă, actele de sancționare ale Consiliului Concurenței nu ar fi limitate doar la decizii (acte motivate, comunicate, executorii și susceptibile de recurs judiciar), ci ar putea fi extinse și la minuta ce consemnează rezultatul deliberării Plenului Consiliului Concurenței (act care nu este reglementat expres în Legea concurenței, nu are caracter public, nu se comunică, nu este executoriu și nu poate fi supus recursului judiciar), regimul sancționator instituit nu îndeplinește condițiile de previzibilitate, transparență și neretroactivitate impuse de principiul constituțional al legalității.

10. Interpretarea extensivă — conform căreia și minuta ar fi asimilabilă conținutului juridic avut în vedere de art. 26 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996 — adaugă în mod nepermis la lege și, astfel, contravine vădit principiului legalității.

11. Din perspectiva autoarei excepției, numai decizia — motivată, executorie, comunicată întreprinderii, susceptibilă de a fi atacată în termen de 30 de zile de la comunicare — poate reprezenta actul administrativ prin care se constată și se sancționează eventuale încălcări ale Legii concurenței nr. 21/1996, în timp ce minuta ce consemnează rezultatul deliberărilor Consiliului Concurenței — operațiune prealabilă și preparatorie deciziei — nu poate fi subsumată unei decizii de constatare și sancționare. Astfel, se arată că minuta nu este un act administrativ prin care să poată fi stabilită o sancțiune pentru nerespectarea prevederilor din Legea concurenței, nu determină

per se declanșarea niciunui drept procesual ori mecanism de contestare a consecințelor acesteia de către subiectul vizat. Astfel, asimilarea minutei unei veritabile decizii reprezintă și o încălcare a principiului constituțional fundamental al accesului la justiție, precum și a dreptului la un proces echitabil.

12. În consecință, autoarea excepției susține că este neconstituțională orice interpretare extensivă a art. 26 alin. (4) din Legea nr. 21/1996 care, în cazul unor acte ori operațiuni preparatorii, precum minutele, ar avea drept rezultat atribuirea acelorași consecințe juridice ca în cazul deciziilor de sancționare *stricto sensu*, cu implicații în ceea ce privește soluția ce va fi dată cu privire la prescripția dreptului Consiliului Concurenței de a sancționa o întreprindere.

13. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 233 din 7 aprilie 2021), a Curții Europene a Drepturilor Omului (spre exemplu, Hotărârea din 27 septembrie 2011, pronunțată în Cauza *Menarini Diagnostics împotriva Italiei*, paragrafele 38-42) și a Curții de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea din 21 ianuarie 2021, pronunțată în Cauza C-308/19 *Consiliul Concurenței împotriva Whiteland Import Export* — SRL).

14. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de partea Consiliul Concurenței, susținerile avocaților autoarei excepției, susținerile reprezentantei Consiliului Concurenței, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, care au următorul cuprins: „*Deciziile Consiliului Concurenței sunt acte administrative unilaterale cu caracter individual prin care se constată încălcarea prevederilor prezentei legi și se aplică sancțiunile corespunzătoare, se dispun măsurile necesare restabilirii mediului concurențial, se soluționează plângerile formulate în baza dispozițiilor prezentei legi, precum și cererile și notificările privind concentrările economice.*”

19. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 23 alin. (12) potrivit cărora „*Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*”.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, prin criticile formulate, se susține încălcarea dispozițiilor art. 21 și ale art. 23 alin. (12) din Constituție, în măsura în care prevederile art. 26 alin. (4) din Legea nr. 21/1996

referitoare la deciziile Consiliului Concurenței sunt interpretate extensiv, în sensul asimilării minutei ce consemnează rezultatul deliberărilor Plenului Consiliului Concurenței în sfera de cuprindere a noțiunii de decizie a Consiliului Concurenței.

21. Sub acest aspect, Curtea constată că, în realitate, ceea ce a determinat ridicarea excepției de neconstituționalitate este modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, iar criticile formulate nu evidențiază o reală contradicție între textele de lege care formează obiectul excepției și dispozițiile din Legea fundamentală invocate.

22. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că interpretarea normelor de lege este operațiunea de stabilire a conținutului și a sensului la care acestea se referă și este o etapă absolut necesară în vederea aplicării corecte a legii la situația de fapt concretă din cauză, instanța de judecată fiind ținută să aplice în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice. Așa cum a stabilit Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost învestite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii. Totodată, Curtea a statuat că, în conformitate cu principiile enunțate în teoria generală a dreptului, norma juridică se interpretează în mod sistematic, prin coroborare cu alte dispoziții normative care țin de aceeași instituție juridică sau de aceeași ramură de drept. Rațiunea procedeele sistemice de interpretare se întemeiază pe natura sistemică a ansamblului normelor de drept, în care normele se află într-o legătură funcțională, caracteristică elementelor unei structuri. Așa fiind, fiecare normă se completează prin celelalte și își dezvăluie întregul sens în cadrul sistemului de norme care este dreptul. În acest context, norma criticată nu poate fi privită în mod individual, izolat, ci se va interpreta în mod sistematic, prin

coroborare cu celelalte prevederi normative din actul în care se regăsește (a se vedea în acest sens Decizia nr. 144 din 13 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 16 aprilie 2019, paragraful 68). De asemenea, în ipoteza în care ar subzista o greșită interpretare și aplicare a legii, aceasta poate fi remediată prin recurgerea la controlul judiciar, iar acceptarea unui punct de vedere contrar ar echivala cu încălcarea competenței instanțelor judecătorești, Curtea Constituțională exercitând competențe specifice acestora, transformându-se din instanță constituțională în una de control judiciar (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragrafele 20 și 21, sau Decizia nr. 2 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 9 mai 2018, paragraful 19).

23. În consecință, problema de drept invocată de autoarea excepției de neconstituționalitate și dedusă spre soluționare Curții Constituționale este în realitate una de interpretare și de aplicare a normelor de lege la situația individualizată a speței, iar clarificarea împrejurărilor cauzei și determinarea prevederilor de lege incidente revin competenței exclusive a instanțelor de judecată învestite cu soluționarea litigiilor, precum și, eventual, a instanțelor de control judiciar, nefiind de resortul contenciosului constituțional. În cazul în care practica judiciară vădește o interpretare neunitară, Constituția, prin art. 126 alin. (3), atribuie Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar nu Curții Constituționale, competența de a stabili interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

24. Având în vedere că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, iar nu asupra modului de interpretare și aplicare a legii în concret la o cauză, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă, urmând să fie respinsă ca atare.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Maspex România — S.R.L., cu sediul în Vălenii de Munte, județul Prahova, în Dosarul nr. 3.269/2/2015* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea doamnei Janina-Mirela Sitaru, la cerere,
din funcția de secretar de stat pentru relații interinstituționale,
cooperare pentru dezvoltare și drepturile omului
în cadrul Ministerului Afacerilor Externe**

Având în vedere cererea doamnei Janina-Mirela Sitaru, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.622 din 30 mai 2025,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data de 5 iunie 2025, doamna Janina-Mirela Sitaru se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat pentru relații interinstituționale, cooperare pentru dezvoltare și drepturile omului în cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

București, 3 iunie 2025.

Nr. 289.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul
Cristian-Gabriel Ordean a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Tulcea**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 13.955 din 29 mai 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.410 din 29 mai 2025, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Tulcea prin Adresa nr. 4.911 din 23 aprilie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 19.506 din 20 mai 2025,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cristian-Gabriel Ordean, șef serviciu al Serviciului juridic, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Tulcea pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

București, 3 iunie 2025.

Nr. 290.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Ionela-Daniela Balaș a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general adjunct al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice**

Având în vedere propunerea formulată de Agenția Națională pentru Achiziții Publice prin Adresa nr. 3.182 din 28 aprilie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/13.325 din 28 aprilie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 17.290 din 9 mai 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 21 iunie 2025, doamna Ionela-Daniela Balaș, consilier, clasa I, grad profesional superior la Serviciul managementul resurselor umane — Direcția generală economică, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

București, 3 iunie 2025.
Nr. 291.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

